

מסכת בבא בתרא – פרק א

משנה א

- כלל: בחצר שיש בה כדי _____ – כל אחד יכול לכופ את חבירו ל _____ ולעשות _____.
- בחצר שאין בה כדי _____ – עושים מחיצה רק אם _____ רוצים.
- שותפים בחצר שרוצים לעשות מחיצה – בונים כותל _____ על השבון _____.
- כל אחד נותן: 1. _____ הכותל. 2. _____ הכותל.
- סוג הכותל הוא לפי מנהג המדינה: 1. _____ . 2. _____ . 3. _____ . 4. _____ .
- כשבונים גויל – כל אחד נותן _____ מפתים, שזה ביחד _____ מפתים.
- כשבונים גזית – כל אחד נותן _____ מפתים, שזה ביחד _____ מפתים.
- כשבונים כפיסין – כל אחד נותן _____ מפתים, שזה ביחד _____ מפתים.
- כשבונים לבנים – כל אחד נותן _____, שזה ביחד _____ מפתים.
- אם הכותל נפל – המקום והאבנים שייכים ל _____, שהרי _____.

משנה ב

- כלל: במקום שנהגו לגדור – יכול כל אחד לכופ את חבירו לעשות _____.
- במקום שלא נהגו לגדור – בונים מחיצה רק מדעת _____.
- לכן, במקום שנהגו לגדור – המקום והאבנים של _____.
- במקום שלא נהגו לגדור – המקום והאבנים של _____.
- גינה נחשבת למקום שנהגו _____, ולכן אם אחד רוצה לגדור – השני _____.
- בקעה נחשבת למקום ש _____, ולכן אם אחד רצה לגדור – השני _____.
- הבונה גדר במקום שאין השני חייב – בונה ב _____ ועושה ב _____,
- ואם הכותל נפל – המקום והאבנים שייכים ל _____.
- ואם שניהם בנו מדעתם, בונים את הכותל ב _____ ועושים ב _____,
- ואם נפל הכותל – המקום והאבנים שייכים ל _____.

משנה ג

המקיף את חברו משלש רוחותיו וגדר אותם – אין המוקף צריך לשלם על _____.

ואם גדר את הרוח הרביעית וכעת כל השדה מוקפת –

לר' יוסי: משלם _____, ולת"ק: משלם _____.

משנה ד

שותפים הבונים כותל צריכים לעשותו בגובה של _____ אמות,

ועד גובה של ד' אמות בחזקת שהשותף _____.

אם אחד מהשותפין בנה כותל גבוה מד' אמות והשני סמך לו כותל – השני _____.

משנה ה

כלל: בני החצר חייבים להשתתף בהוצאות שהם לצורך החצר.

כל החצירות נצרכות ל_____ ולכן בני יכולים לכפות אחד את השני לבנות _____,

לת"ק – כל החצירות נצרכות ל_____.

ולרשב"ג – רק החצירות הסמוכות ל_____ זקוקות לבית שער.

כלל: בני העיר חייבים להשתתף בהוצאות שהם לצורך העיר.

לת"ק – כל עיר נצרכת ל_____ ו_____ ו_____.

ולרשב"ג – רק עיר הסמוכה ל_____ נצרכת לכך.

מה מגדיר אדם כבן עיר?

1. מגורים בעיר במשך _____ חודש. 2. קניית _____.

כלל: שותפים יכולים לכוף זה את זה לחלוק רק אם הדבר הנחלק נשאר בעל ערך.

חצר – נחלקת רק אם יש לכל אחד _____ אמות.

שדה – נחלקת רק אם יש לכל אחד: לת"ק – _____, לר' יהודה – _____ קבין.

גינה – נחלקת רק אם יש לכל אחד: לת"ק – _____, לר' עקיבא – _____.

נאמרו במשנה 6 דוגמאות לדברים שהחלוקה בהם היא רק כאשר שמם ישאר:

1. _____ .3 _____ .5 _____

2. _____ .4 _____ .6 _____

כל האמור הוא כאשר שותף רוצה לכפות חלוקה,

אך אם החלוקה היא ברצון שניהם – אפילו פחות מכאן חולקים.

יוצא מן הכלל: _____, שאינם מתחלקים אפילו ברצונם.